RESEBERÄTTELSE

Namn	År och termin för utbyte
Henry Lou	VT24

Utbytesuniversitet

Nanyang Technological University Singapore

Utbildningsprogram

Civilingenjör i Datateknik - Maskininlärning

Utbytestermin i Singapore VT24

Innan avresa

Jag sökte utbytesstudier för att jag kände att jag behövde en ny utmaning. Jag har aldrig rest ensam till ett annat land förut eller varit borta från hemmet under en så lång tid, så jag kände att det skulle vara en kul sak att uppleva och utmana mig med. Dessutom hade jag många som uppmanade mig att göra ett utbyte eftersom jag hade betygen för det, och det kan ses som en "once in a lifetime"-upplevelse att åka på utbyte. Anledningen till att jag ville åka till Singapore är att jag kände flera i högre årskurser på mitt program som hade åkt till Singapore, och de sa att det är ett väldigt häftigt land att leva och bo i. Ursprungligen valde jag NUS som första val eftersom det var skolan som alla tidigare datastudenter jag kände åkte till, men på grund av osäkerhet gällande kursval bytte jag till NTU.

Mina förväntningar innan jag åkte var att jag skulle få erfarenhet av att bo och klara mig själv i ett främmande land, resa och utforska kulturer i Asien som är olik det vi har hemma i Sverige samt lära känna nya människor, både andra utbytesstudenter och den lokala befolkningen.

Innan avresan behövde man lägga upp en preliminär kursplan med kurser man tänkt läsa när man är i Singapore. Detta är inte den slutgiltiga planen eftersom man sedan måste söka kurserna hos skolan när man väl är på plats, utan är mest för att man ska ha någon slags idé om vilka kurser man vill eller kan läsa. Utöver detta behövde man också söka ett studentvisum, men NTU hade ett system för att göra detta så det var inte superkrångligt. Sist men inte minst kan det vara bra att ta lite vaccin innan man åker, men det gjorde inte jag.

Ankomst

Terminen började rätt tidigt jämfört med den i Sverige, vilket ledde till att vissa av mina kurser inte var avklarade när jag anlände i Singapore. Dock var detta inte ett så stort problem för mig då jag bara hade en hemtenta som var online, så jag kunde göra den på distans i Singapore. Skolan rekommenderade att man skulle ankomma ungefär en vecka innan skolstart, vilket var vad jag gjorde, för att ha gott om tid att bosätta sig och så vidare.

Eftersom jag var där innan skolan började kunde jag gå på mottagningen som hölls av GEM Trailblazers. Detta var ett utmärkt tillfälle att lära känna nya personer som också var utbytesstudenter. Dessutom höll de en guidad tur över campus, vilket var väldigt hjälpsamt för att lära sig att navigera runt på campuset som var väldigt stort.

Ekonomi

Innan jag åkte fick jag ett resestipendium på 6 000 kr från KTH. Det var det enda jag fick inför resan, men när jag väl var där sökte jag också Allmänna studerandestipendierna samt Stiftelsen Henrik Göranssons Sandviken Stipendiefond. Dessa stipendier kan sökas av alla och har inget med utbytet att göra, utan baseras istället bara på betyg. Då dessa söks i januari får man inte något besked om man fått ett stipendium förrän utbytesterminen är slut, men jag hade tur och fick ett stipendium på 35 000 kr från Stiftelsen Henrik Göranssons Sandviken Stipendiefond, vilket hjälpte till att täcka en del av kostnaderna under utbytet. När det kommer till obligatoriska avgifter behövde jag betala en skolavgift på cirka 1 800 kr samt en avgift för visumet på cirka 250 kr och cirka 700 kr för mitt studentpass.

Singapore är känt för att vara ett av världens dyraste länder, och det stämmer. Boende är speciellt dyrt om man inte väljer att bo på campus, och jag har hört från andra att hyran kan ligga runt 7 000 - 10 000 kr i månaden förutsatt att man går ihop ett gäng och bor tillsammans. Men bor man på campus är det inte alls lika dyrt, vilket jag kommer att gå in mer på när jag pratar om boende.

Priset på mat varierar starkt beroende på var man äter. Äter man på hawker centers eller i canteens på campus är maten väldigt billig och kostar oftast runt 40 kr. Men vill man äta snabbmat eller på restaurang är maten mycket dyrare. Alkohol är också generellt dyrare än i Sverige.

SIM-kort samt transport är relativt billigt om man jämför med Sverige. Jag betalade 12 S$ i månaden för SIM-kort, vilket är cirka 95 kr, och då fick man 100 GB surf i Singapore samt 2 GB i några av grannländerna såsom Malaysia. När det kommer till transport kostar en färd nästan aldrig mer än 20 kr för en enkelresa, om man inte ska åka över hela landet.

Boende

Jag valde att bo på campus eftersom det var billigare än att bo utanför, och blev tilldelad ett "double room", det vill säga att jag delade rummet med en annan student. Jag sökte ursprungligen ett singelrum men fick inget, då jag tror att konkurrensen för sådana rum är väldigt hög. Rummet bestod egentligen bara av en säng, skrivbord, garderob och en hylla som "särade" på rummet mellan mig och min rumskamrat. Jag hade tur och blev tilldelad ett rum med takfläkt och AC, men jag vet att vissa rum bara har fläkt, vilket är väldigt jobbigt under de extra varma perioderna. AC:n betalar man per minut genom NTU:s Hall Aircon-app där man laddar upp pengar via sitt bankkort.

Rummet hade varken toalett eller dusch; dessa delar man med de andra som bor på samma våning i ens hall. De allmänna utrymmena städas ganska regelbundet av städare men kan ändå vara rätt ofräscha, speciellt under helgen när städarna inte jobbar. Det finns inte heller något kök, så laga mat var ingenting folk gjorde. Istället åt man alltid ute, vilket är möjligt då maten på hawkers samt canteens är så billig.

Hyran för rummet låg på 409 S$ i månaden, vilket är cirka 3 200 kr, vilket är väldigt bra. Dock behövdes detta betalas som en klumpsumma, inte från månadsvis. Bor man i ett singelrum är hyran ännu högre. Jag hade tur att min rumskamrat fick ett singelrum några veckor in på terminen, så efter att han flyttade ut fick jag bo ensam i ett dubbelrum utan någon extra kostnad, vilket var väldigt trevligt.

Även om det finns många fördelar med att bo på campus, såsom billigt boende, närhet till lektioner och billig mat, så finns det också vissa nackdelar. Den största nackdelen är att NTU ligger utanför centrala delen av Singapore, vilket gör att det tar ett tag att åka kollektivt in till stan. Det är inte sällan som man behöver åka över en timme för att ta sig in till stan. Dessutom slutar kollektivtrafiken gå relativt tidigt på kvällarna, runt midnatt, även på helgerna. Så är man ute sent måste man ta taxi eller Grab hem, vilket är betydligt dyrare än kollektivtrafik.

Universitetet och studierna

NTU har ett väldigt stort campus som är indelat i olika skolor baserat på deras ämnesområde. Därför var det i början ganska svårt att hitta till sina lektioner, men det löste sig efter den första veckan. Det sköna med lektionerna på NTU är att de alltid hålls på samma tid och plats varje vecka vilket gör det lätt att hitta efter första veckan. Campusområdet är väldigt fint med inslag av både natur och fina byggnader, varav den mest kända förmodligen är “The Hive”. Eftersom campuset är så stort så fanns det olika campusbussar utöver de vanliga bussarna som åkte runt på campus samt till och från närmaste MRT-station. Dock kan dessa bussar bli väldigt fulla, så jag valde istället att alltid gå på campus istället för att klämmas med alla på bussen, vilket jag tyckte funkade bra.

I allmänhet tyckte jag att studietakten på NTU var långsammare samt att kurserna var lättare än det jag haft på KTH. De flesta lärarna var också väldigt bra och engagerade i sitt arbete och gjorde verkligen sitt bästa för att studenterna skulle förstå det som lärdes ut, även om det kunde leda till att man hamnade efter i planeringen. Alla kurser jag läste hölls på engelska. Nästan alla föreläsningar spelades in och lades upp på kurshemsidan, vilket var väldigt uppskattat då det innebar att man kunde gå tillbaka och ta anteckningar samt repetera det man hade lärt sig eller ta igen en föreläsning om man förmodan hade missat den.

Kurser

Att välja kurser på NTU är väldigt olikt det man gör på KTH, eftersom det sker under den så kallade Add/Drop perioden. Då får man registrera sig på de kurser man vill gå, men det betyder inte att man automatiskt får en plats. Läraren måste godkänna ens registrering för att man ska kunna delta, och om det är fler sökande än platser är det slumpmässigt vem som blir vald. Därför var det väldigt stressigt att välja kurser under Add/Drop Period, då man för det första måste hitta en kurs som fungerar med ens schema och inte krockar med något annat, och för det andra faktiskt bli antagen till kursen. I slutändan fick jag kurserna:

IE4497: PATTERN RECOGNITION AND DEEP LEARNING (3 AU)

Denna kurs tillgodoräknas som EQ2341 Mönsterigenkänning och maskininlärning. Kursen introducerade koncept och metoder inom mönsterigenkänning och maskininlärning, såsom maximum likelihood, maximum a posteriori, mixture models, Markov-modeller och dolda Markov-modeller, sampling, grunder för neurala nätverk och djupinlärning, osv. Eftersom ämnet är väldigt komplicerat var det svårt att hänga med på föreläsningarna då det introducerades många olika koncept och metoder hela tiden. Som tur var, var examinationsmomenten inte alls lika svåra. Examinationen bestod av sex små uppgifter, två större uppgifter, två quiz samt en tenta i slutet.

MH3701: BASIC OPTIMIZATION (4 AU)

Denna kurs tillgodoräknas som SF1811 Optimeringslära. Kursen lade mycket fokus på att lära sig att lösa linjära problem med simplexmetoden i dess geometriska, algebraiska och tabellform. Utöver detta lärde man sig att förklara optimaliteten av en lösning till ett linjärt program, samt infeasibiliteten av ett linjärt program, med hjälp av dualitet i linjär programmering. I slutändan gick man också igenom hur man kan utföra känslighets- och postoptimalitetsanalyser på linjära program. Examinationen var uppdelad i fyra delar: ett par små labbar, några mindre hemuppgifter, ett midterm-quiz samt en tenta i slutet. Kursen var väldigt lärorik och inte heller jättesvår, vilket till stor del var tack vare läraren som var mycket bra. Hon var duktig på att lära ut, repeterade ofta det vi gått igenom tidigare, och tog sig tid för att se till att alla förstod.

AB1501: MARKETING (3 AU)

Denna valfria kurs gick ut på att lära sig om grunderna kring marknadsföring i Singapore. Man gick igenom saker som makro- och mikromiljö, PESTEL, STP (segmentering, målgruppsanalys, och positionering), osv. Examinationen var ganska kontinuerlig och många moment var ganska tunga, så detta var den kurs jag spenderade mest tid på. Det största momentet i kursen var att man i grupper om 4–5 personer skulle komma på en idé om en produkt som skulle passa den singaporianska marknaden och sedan hålla en 20 minuter lång presentation om denna.

SU4001: LEADERS IN URBAN SYSTEMS & POLICY (3 AU)

Detta var också en valfri kurs, och den gick ut på att olika människor som jobbade inom sektorn varje vecka kom och gästföreläste om sina jobb och erfarenheter. Föreläsningarna handlade om olika ämnen såsom vattenrening, transport, infrastruktur, etc., men fokuset låg alltid på hållbar utveckling. Förutom gästföreläsningarna fick man också gå på två studiebesök. Examinationen skedde i form av ett quiz som fungerade som "tentan" samt två uppsatser där man skrev om sina studiebesök. Jag tyckte att det var en ganska intressant kurs, men föreläsningarna på tre timmar kunde bli väldigt utdragna och tråkiga om veckans gäst inte var så bra på att göra ämnet intressant. Dock var examinationen inte alls så svår.

SS5002: PRINCIPLES OF STRENGTH TRAINING (3 AU)

Denna valde jag som en valfri kurs, och den gick ut på att man fick lära sig om muskler och styrketräning. Lektionerna var tre timmar långa, där den första timmen var teoretisk. Varje vecka gick vi igenom en ny muskel, vad den gjorde samt hur man tränar den. Under den andra timmen fick vi i mindre grupper utföra övningar som tränade den muskel vi hade gått igenom den veckan, så att vi tillsammans kunde lära oss rätt teknik/form genom att ge varandra feedback. Den sista timmen var fri träning där man fick träna vad man ville. Examinationen var uppdelad i tre delar: ett 1RM (one rep max) i bänkpress, en muntlig redovisning av styrkeövningar och muskler, samt en skriftlig uppgift i form av ett personligt träningsprogram. Detta var helt klart min favoritkurs eftersom det var kursen där jag lärde känna flest personer, och gruppen var dessutom väldigt peppande där man alltid hejade på varandra, speciellt under examinationen i bänkpress.

Staden och landet

Singapore är ett mycket litet land där man mer eller mindre kan ta sig från ena sidan av landet till den andra på två timmar med bil eller metro. Därför är det relativt smidigt att ta sig runt till de olika platserna i landet, särskilt eftersom deras metrosystem är mycket välbyggt.

Även om landet är mycket urbaniserat har det lagts mycket tid och resurser på att bevara naturen. Därför finns det en blandning av imponerande byggnader och häftiga skyskrapor samtidigt som det också finns mycket vacker natur. Dessutom är landet väldigt rent, och man ser nästan aldrig skräp på marken, vilket jag tror delvis beror på de strikta lagarna och reglerna samt de hårda straffen och höga böterna som landet har. Det är till exempel olagligt att äta eller dricka på metron eller i metrostationen.

Eftersom landet är så ungt och därmed inte har någon riktig ursprungsbefolkning är Singapore mycket mångkulturellt, vilket märks tydligt på maten. Det fanns alltid ett brett utbud, från kinesisk, indisk och thailändsk mat till västerländsk. Mycket av maten jag åt serverades på food courts eller hawker centers, som är gemensamma matytor med flera olika matstånd att välja mellan.
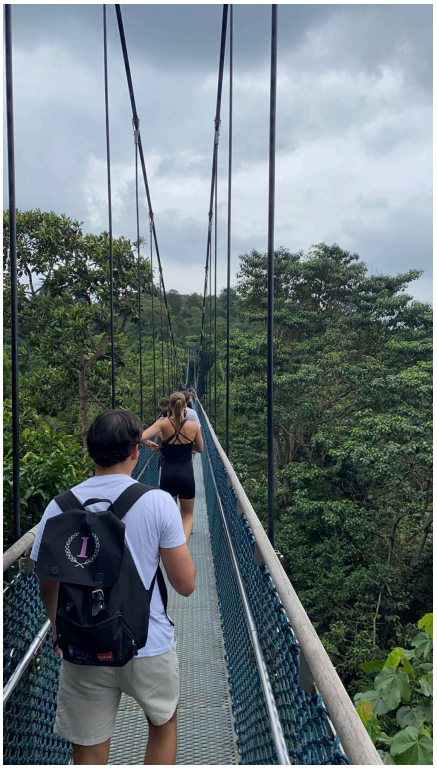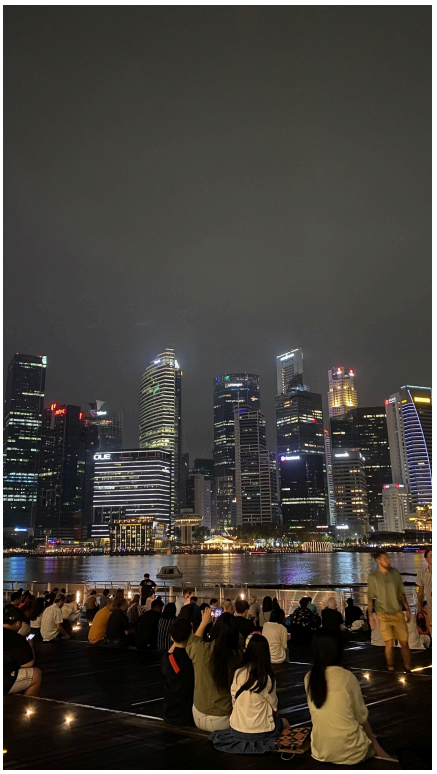
En stor kulturskillnad mellan Singapore och de flesta andra länder skulle jag säga är säkerheten. I Singapore är det mycket vanligt att se folk paxa saker, som bord, med sina värdesaker, och det är inte alls ovanligt att se tomma bord med nycklar, telefoner, plånböcker eller datorer som fungerar som reservering. Därför är det viktigt att paxa ett bord innan man går och exempelvis köper mat, eftersom man annars kan hamna i situationer där man går runt och letar efter en plats med maten i handen (en erfarenhet jag själv haft).